

Nr 5

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen framlagda förslag angående riktlinjer för en reform av fastighetsregistreringen.

Genom propositionen nr 1 angående statsverkets tillstånd och behov under budgetåret 1968/69 (bil. 4, punkt A 12) har Kungl. Maj:t under återopande av utdrag av statsrådsprotokollet över justitieärenden för den 3 januari 1968 föreslagit riksdagen att

a) godkänna de riktlinjer för en reform av fastighetsregistreringen som förordats i propositionen,

b) till ADB-system för fastighetsdata för budgetåret 1968/69 anvisa ett reservationsanslag av 2 250 000 kronor.

Propositionen har i vad den gäller punkt a) hänvisats till lagutskott och behandlats av tredje lagutskottet samt i övrigt hänvisats till statsutskottet.

Inledning

I de direktiv som gavs för de sakkunniga som tillkallades år 1954 för revision av fastighetsbildningslagstiftningen togs frågan om en reform av fastighetsregistreringen upp. I sitt huvudbetänkande år 1963 föreslog de sakkunniga — 1954 års fastighetsbildningskommitté — en för land och stad gemensam lag om fastighetsbildning (FBL). I 19 kap. av lagförslaget upptogs vissa grundläggande regler om fastighetsregister. År 1964 tillkallades en särskild utredningsman att såsom sakkunnig göra en översyn av reglerna om fastighetsregistrering. Utredningsmannen, som i sitt arbete har haft till förfogande bl. a. personal som statskontoret avlönat och som har antagit benämningen Fastighetsregisterutredningen, har i oktober 1966 avlämnat betänkandet »Fastighetsregistrering» (SOU 1966: 63). I februari 1967 har, som en bilaga till detta betänkande, överlämnats en redogörelse för försöksverksamhet med koordinatmetoden (Stencil Ju 1967: 2). Därefter har utredningen i september 1967 överlämnat en promemoria angående koordinatregistrering av fastigheter (Stencil Ju 1967: 12). Utredningsarbetet fortsätter.

Betänkandet om fastighetsregistrering har remissbehandlats.

En redogörelse för gällande ordning i fråga om fastighetsregistreringen har lämnats i betänkandet (SOU 1966: 63). Utskottet hänvisar till denna redogörelse.

Beträffande fastighetsregisterutredningens förslag och remissyttrandena däröver hänvisar utskottet till propositionen bil. 4 s. 10—16.

Departementschefen

Vid anmälan av de frågor som gäller utgifterna för budgetåret 1968/69 inom justitiedepartementets verksamhetsområde anförde *chefen för justitiedepartementet, statsrådet Kling*, i förevarande del bl. a. följande.

Fastighetsregistret utgör ett nödvändigt underlag för fastighetsböckerna. Registret har också till ändamål att bringa ordning och reda i de invecklade jordförhållandena. Det har också andra från det allmännas synpunkt viktiga uppgifter att fylla, särskilt när det gäller fastighetskrediten, beskattningsväsendet, jordbruksstatistiken och lantmäteriväsendet. Vad särskilt beträffar stadsregistret har återopats att detta underlättar städernas bebyggelse- och bostadsplanering samt markpolitik. Fastighetsindelningen och därmed också fastighetsregistret utgör vidare grund för folkbokföringen. Fysisk planering och planernas genomförande måste i större eller mindre grad bygga på uppgifter om fastighetsindelningen. Slutligen kan fastighetsregistret utgöra grund för en publicering av rättigheter och belastningar.

Mot denna bakgrund är det uppenbart att den reform som fastighetsregisterutredningen nu har föreslagit är av mycket stor betydelse för många rättsområden och många sidor av samhällslivet.

Med hänsyn till den utveckling som på senare tid har skett inom samhällsbyggandet och de krav som numera måste ställas inom detta område kan de nuvarande fastighetsregistren inte längre anses fylla de krav man bör ställa på ett ändamålsenligt register. Det är inte möjligt att åstadkomma någon nämnvärd förbättring genom reformer inom ramen för det bestående systemet.

Jag hyser alltså ingen tvekan om att ett helt nytt fastighetsregister är den enda lösning som är rationell. Till utredningens allmänna utgångspunkter för uppbyggandet av ett nytt fastighetsregister kan jag helt ansluta mig. På grund av de stora bristerna i det nuvarande registreringssystemet — brister som för varje dag blir alltmer uppenbara och omöjliga att kompensera — delar jag också utredningens och det alldeles övervägande antalet remissinstansers mening att en reform bör genomföras snarast.

Ett betydande utredningsarbete kvarstår. Med hänsyn till fastighetsregistreringens stora betydelse, omfattningen av och kostnaderna för det återstående utredningsarbetet samt de betydande kostnaderna för genomförandet av reformen anser jag emellertid att riksdagen redan nu bör få ta ställning till vissa större principfrågor som omfattas av utredningens förslag. Härigenom uppnås också den fördelen att vissa förberedelser för genomförandet av reformen kan vidtas redan under år 1968.

En av de frågor som bör besvaras på ett tidigt stadium är huruvida registret bör vara enhetligt för land och stad. I likhet med remissinstanserna kan jag helt ansluta mig till utredningens förslag om ett enhetligt fastighetsregister.

Ett enhetligt register kräver inte med absolut nödvändighet att också beteckningssystemet är enhetligt. Åtskilliga av de fördelar som är förenade med ett enhetligt register går emellertid förlorade om skilda beteckningssystem tillämpas. Bl. a. ökas kostnaderna. Vilket beteckningssystem som skall användas i ett nytt register är i hög grad en teknisk fråga. I likhet med utredningen anser jag att väsentliga fördelar kan vinnas om fastighetsbeteckningen är lokaliserande. Detta innebär att i beteckningen måste ingå ett namn med anknytning till allmänt kända geografiska begrepp. Beteckningen bör alltså utformas på i princip samma sätt som det system som f. n. används i jordregistret.

När det gäller indelningen i registerområden står valet närmast mellan socknen och kommunen som indelningsgrund. Också kommunblocket kan komma i fråga. Utredningen har stannat för att låta kommunen utgöra registerområde. Flertalet remissinstanser har godtagit detta förslag men åtskilliga röster har höjts för att sockenindelningen bör behållas.

Enligt min mening talar den primärkommunala indelningens stora betydelse inom all administration och förvaltning samt inom samhällsplanering m. m. för att kommunen bör vara registerområde. En sådan lösning står också i god överensstämmelse med förslaget till FBL.

Socken har numera i huvudsak betydelse endast som jordregisterområde. Eftersom det är mycket vanligt att flera socknar ingår i en och samma kommun kan en övergång till kommunen som registerområde tvinga fram byte av nuvarande beteckning på fastighet. Frekvensen av dylika fall har undersökts av utredningen. Undersökningen visar att det inte rör sig om så många fall att man av detta skäl måste behålla sockenindelningen. De beteckningsbyten som måste ske kan dessutom ofta begränsas till att avse byte av enbart nummer på fastigheten. I landsändar med mycket små socknar kan det emellertid bli nödvändigt att ändra namn på flertalet fastigheter och att därvid t. ex. benämna dem efter den socken i vilken de f. n. ligger.

Vissa skäl kan anföras för att i stället anknyta till indelningen i kommunblock som ju är en plan för den framtida kommunindelningen. Den vinst man skulle göra genom att nu utgå från kommunblocken skulle bestå i att man uteslöt möjligheten av att en sammanläggning av de kommuner som ingår i ett kommunblock måste leda till vissa beteckningsbyten på grund av att det finns fastigheter med samma namn i flera kommuner. Det synes emellertid möjligt att redan vid övergången till kommunen som registerområde beakta eventualiteten av en sådan sammanläggning. Härigenom kan man i realiteten utesluta de allra flesta fall av betecknings-

byten av detta slag. Med hänsyn härtill torde en redovisning av fastigheterna per kommunblock inte ge några fördelar som inte är förenade med en redovisning per kommuner.

På grund av vad jag nu har anfört förordar jag att fastighetsregistret läggs upp så att kommunen blir registerområde.

Utredningen har föreslagit att redovisningen av fastigheternas läge skall ske enligt en närmare angiven koordinatmetod. Detta förslag har tillstyrkts av praktiskt taget samtliga remissinstanser. Också jag anser att utredningens förslag till koordinatregistrering av fastigheterna i landet bör genomföras i enlighet med betänkandet och de båda promemoriorna.

Enligt utredningens mening kan man ställa bl. a. följande krav på fastighetsregistrets tekniska utformning. Registret bör vara anordnat så att integration med andra register är lätt att genomföra. Stora krav på säkerhet måste ställas. Registrets innehåll måste kunna förmedlas till användaren snabbt, tillförlitligt och överskådligt. Detta förutsätter att även den interna tekniska hanteringen är snabb. De tekniska hjälpmedlen måste vara flexibla. Redovisningen måste kunna komprimeras.

Utredningen har undersökt olika alternativ i fråga om förändret av fastighetsregistret och har därvid funnit att det enda system som fyller de angivna kraven är ett ADB-system. Denna uppfattning delas av remissinstanserna.

Enligt min mening kan det inte råda något tvivel om att ADB-tekniken bör användas för det nya registret. En motsvarande teknik används redan när det gäller folkbokföringen och de centrala polisregistren. Omläggning av åtskilliga register för ADB förbereds, bl. a. kriminalregister, företagsregister och bilregister. Jag vill också erinra om att inskrivningskommittén har i uppdrag att undersöka möjligheterna att använda ADB inom inskrivningsväsendets område. Kommittén avser att avlämna ett principbetänkande i ämnet under år 1968.

Ett beslut om att använda ADB för det nya fastighetsregistret bör fattas redan nu. För att den del av utredningsarbetet som återstår skall kunna drivas rationellt bör beslutet avse också frågan om registret skall föras regionalt genom att flera datamaskiner anlitas eller centralt genom en enda anläggning.

I det förra fallet är det enda realistiska alternativet en användning av länsstyrelsernas datamaskiner. I det senare kan en redan befintlig anläggning med disponibel kapacitet eller en helt ny anläggning komma i fråga.

En förläggning av fastighetsregistret till länsanläggningarna medför vissa fördelar. Sålunda kommer i dylikt fall både ADB-registren för folkbokföring och uppbörd och fastighetsregistret att finnas tillgängliga för bearbetning i en och samma maskin. Härigenom underlättas i vissa avseenden avisering mellan registren och utnyttjandet av informationerna i dem. Uppdelningen av fastighetsregistret på länsanläggningar medför dock högre kostnader och andra olägenheter.

Fastighetsregistret torde komma att spela en stor roll som basregister för integration av informationer inom många olika områden. Kraven på kontinuerlig anpassning till nya situationer och behov gör att utveckling och fortlopande komplettering av systemet får stor betydelse. Sådana åtgärder underlättas avsevärt, om de kan göras på en plats och i ett sammanhang. Ett centralt system för fastighetsregistret kan ges en effektivare utformning än ett system som är grundat på länsanläggningarna. Samordningen mellan ett centralt fastighetsregistersystem och andra centrala ADB-system, som är under uppbyggnad, kan vidare göras enklare och framför allt billigare än om ett på länsanläggningarna grundat system används.

Jag förordar därför att fastighetsregistret förläggs till en central anläggning. Frågan huruvida en särskild anläggning bör anskaffas för ändamålet eller om registret kan förläggas till en anläggning som redan finns torde få tas upp senare. Redan tillgängliga datamaskinresurser med i huvudsak för ändamålet användbar utrustning kan ställas till förfogande för det fortsatta utredningsarbetet och för försöksdrift eller drift i ett inledningsskede.

En betydande del av kostnaderna för den nuvarande fastighetsregistreringen åvilar kommunerna. Frågan om den framtida fördelningen av kostnaderna för fastighetsregistreringen torde få prövas senare.

Genomförandet av den föreslagna registerreformen är ett mycket omfattande företag. Även om betydande resurser ställs till förfogande, kommer arbetet att kräva avsevärd tid. Att nu fastställa någon närmare tidsplan för arbetet är inte möjligt. Många olika skäl talar emellertid för att arbetet bör drivas så snabbt som möjligt, inte minst det förhållandet att genom reformen betydande personalbesparingar kan göras och förutsättningar skapas för kostnadsbesparande organisationsförändringar.

Jämsides med att genomförandet av reformen påbörjas måste ett fortsatt utredningsarbete drivas, framför allt beträffande ADB-systemet. Som redan har antytts förutsätter jag att viss försöksdrift kommer till stånd, innan reformen i sin helhet genomförs.

Kungl. Maj:t bör få närmare bestämma hur det fortsatta utredningsarbetet och arbetet med att genomföra registerreformen skall organiseras. Kostnaderna har hittills bestritts till största delen med medel från det under andra huvudtiteln upptagna anslaget Kommittéer m. m. För budgetåret 1968/69 bör anvisas 2 250 000 kr. under ett särskilt reservationsanslag, som kallas ADB-system för fastighetsdata. Hinder bör dock inte föreligga för Kungl. Maj:t att anvisa ytterligare medel för reformarbetet från nämnda kommittéanslag, om medel finns tillgängliga under detta anslag.

Utskottet

I förevarande del av statsverkspropositionen hemställas att riksdagen måtte godkänna de riktlinjer för en reform av fastighetsregistreringen som där förordas.

Rikets fasta egendom är nästan utan undantag indelad i fastigheter som på landet redovisas i jordregister och i stad i fastighetsregister. Bestämmelserna om jordregister finns huvudsakligen i förordningen den 13 juni 1908 angående jordregister. I fråga om fastighetsregister för stad finns de grundläggande bestämmelserna i 7 kap. lagen den 12 maj 1917 om fastighetsbildning i stad. Uttrycket fastighetsregister brukar användas som sammanfattande benämning på båda formerna av register och i stället för fastighetsregister för stad talar man då om stadsregister.

När jordregistret infördes år 1908 motiverades registret främst med att det utgjorde ett nödvändigt underlag för fastighetsböckerna och att en revision av lagstiftningen angående köp av fast egendom samt lagfart och in-teckning inte kunde ske utan att man skapade ett nytt underlag för fastighetsböckerna. Jordregistrets betydelse inskränkte sig emellertid inte till detta. Registret åsyftade enligt föredragande departementschefen att bringa ordning och reda i de invecklade jordförhållandena, men det hade också andra från det allmännas synpunkt viktiga uppgifter att fylla, särskilt när det gällde fastighetskrediten, beskattningsväsendet, jordbruksstatistiken och lantmäteriväsendet. I stort sett samma synpunkter återopades när stadsregistret infördes år 1917. Detta register avsågs också underlätta städernas bebyggelse- och bostadsplanering samt markpolitik.

De syften som de nuvarande registren sålunda avsetts fylla har sin giltighet än i dag. Fastighetsindelningen och därmed också fastighetsregistret utgör emellertid numera också grund för folkbokföringen. Vidare måste all s. k. fysisk planering och planernas genomförande i större eller mindre grad bygga på uppgifter om fastighetsindelningen. Slutligen kan fastighetsregistret utgöra grund för en publicering av rättigheter och belastningar, vilket är av stor betydelse från både allmän och enskild synpunkt.

Registren fördes från början endast i fasta bokband. Numera används band av lösbladstyp när nya band behöver inrättas. Omskrivning av äldre band för överflyttning av innehållet till lösbladsband förekommer bara undantagsvis, och de fasta banden bildar fortfarande den ojämförligt största delen av fastighetsregistren. Införingen i banden, som är tunga och vidlyftiga till formaten, sker i allmänhet för hand med bläck.

Som huvudregel gäller att jordregister förs för landsbygden och stadsregister för stad. Lantmäteristyrelsen kan emellertid förordna att stadsregister skall föras också för samhälle eller del därav eller för annan ort på landet eller att jordregister skall föras för stad eller del därav. Sådana förordnan-

den har också meddelats i viss utsträckning. De båda registertyperna är utformade på helt olika sätt. Jordregistret upptar i princip en enda typ av fastighet. Stadsregistret skiljer däremot på tomter och stadsägor. Tomterna redovisas i tomtbok och stadsägorna i stadsägobok. Till stadsregister hör bl. a. en registerkarta. Jordregisterfastigheter betecknas med ett namn och nummer med exponent, t. ex. Aspa 1¹. Tomter betecknas med nummer och kvartersnamn, t. ex. tomten nr 26 i kv. Eken. Stadsägorna betecknas i regel med enbart nummer, i vissa fall med tillägg av en bokstav. Om en stadsäga vid uppläggande av stadsregister består av flera områden på marken, får den flera nummer, t. ex. stadsägan nr 416 + 822 + 934.

Jordregistret förs för varje län av överlantmätaren. Uppläggen är ordnade sockenvis, varför man brukar säga att socknen är registerområde. Stadsregister förs för varje stad av en särskilt förordnad registerförare. För annan stadsregisterort är överlantmätaren i regel registerförare. Lantmäteristyrelsen svarar för den centrala tillsynen över hela fastighetsregistreringen.

Med tanke på den allt intensivare fastighetsbildningen och den snabba utveckling som över huvud taget skett inom samhällsbyggandet efter registrens tillkomst för flera decennier sedan är det inte ägnat att förvåna att de nuvarande fastighetsregistren inte fyller de krav som bör ställas på ett ändamålsenligt register. Bristerna är många och allvarliga och kan här bara antydast. Främst bör nämnas att registreringen i tekniskt hänseende är mycket bristfällig och att möjligheter praktiskt taget helt saknas till integration med andra register. Till nackdelarna hör även uppdelningen på skilda register med olika beteckningssystem m. m. Redovisningen av uppgifter är i många hänseenden ofullständig. Jordregistret saknar sålunda ofta helt uppgift om fastigheternas storlek och i andra fall är uppgifterna otillfredsställande. Någon särskild redovisning av varje till fastigheten hörande område sker inte, ej ens genom angivande av antalet sådana områden. Avsaknaden av registerkarta till jordregistret är ofta besvärande. Stadsregistren är i kvalitativt hänseende mycket ojämna och upplagda på ett föga rationellt sätt.

Mot bakgrunden av vad som sagts om fastighetsregistrets olika uppgifter och nuvarande brister är det uppenbart att den reform, för vilken riktlinjer nu förelägges riksdagen, är synnerligen angelägen och betydelsefull för vitt skilda rättsområden och sidor av samhällslivet.

De riktlinjer för reformen som uppdras i propositionen innebär i huvudsak följande.

Fastighetsregistret skall vara enhetligt för hela landet och ha ett enhetligt beteckningssystem. Fastighetsbeteckningen skall vara lokaliserande, dvs. i beteckningen skall ingå ett namn med anknytning till allmänt kända geografiska begrepp på samma sätt som i det system som f. n. används i jordregistret. Kommunen skall vara registerområde. Redovisningen av fastigheternas läge skall ske enligt en närmare angiven koordinatmetod. ADB-tekniken skall användas för det nya registret som skall föras centralt genom

en enda anläggning. Reformen bör genomföras så snabbt som möjligt jämsides med ett fortsatt utredningsarbete, framför allt beträffande ADB-systemet. Slutligen anföres i propositionen att Kungl. Maj:t bör få närmare bestämma hur detta arbete skall drivas och organiseras.

Anförda riktlinjer har utformats på grundval av ett omfattande utredningsarbete av den år 1964 tillsatta fastighetsregisterutredningen. Ställningstagandena överensstämmer praktiskt taget helt med utredningens förslag, vilka i nu förevarande delar på något undantag när tillstyrkts av en nästan enhällig remissopinion.

Utskottet gör följande överväganden.

Mot bakgrunden av den utjämning som skett av skillnaderna mellan land och stad kan det enligt utskottets mening inte råda något tvivel om att fastighetsregistret bör vara enhetligt för hela riket. Detta ställningstagande bör även föranleda att beteckningssystemet göres enhetligt. Fördelarna med lokalisering beteckningar, i likhet med vad nu gäller för jordregistret, är också uppenbara.

Viss tvekan kan enligt utskottets mening vara berättigad beträffande valet av registerområde. Som anföres i propositionen står valet närmast mellan socknen och kommunen som indelningsgrund, men skäl kan också anföras för att i stället anknyta till indelningen i kommunblock. I fråga om landsbygden innebär ett val av kommunen som registerområde — förutom att sockenindelningens huvudsakliga funktion upphör — att det kan bli nödvändigt, framför allt då en kommun omfattar många socknar, att ändra namn på åtskilliga fastigheter. Som departementschefen anför synes emellertid av fastighetsregisterutredningen företagna undersökningar visa att det inte rör sig om så många fall att man av detta skäl måste behålla sockenindelningen. Med hänsyn härtill anser utskottet att den primärkommunala indelningens dominerande roll i samhällets utbyggnad och administration bör föranleda att kommunen föredrages som registerområde framför socknen. En redovisning av fastigheterna i kommunblock torde på skäl som i propositionen närmare utvecklats inte innebära några ytterligare fördelar, om eventualiteten av en kommunsammanslagning beaktas redan vid övergången till kommunen som registerområde. Propositionens förslag att kommunen bör utgöra registerområde bör i enlighet härmed godtagas. I anslutning härtill vill utskottet framhålla önskvärdheten av att de beteckningsbyten som måste ske i största möjliga utsträckning begränsas till byte av enbart numren på fastigheterna och att även i övrigt alla möjligheter tillvaratas att bevara de kulturvärden som ligger i de gamla gårds- och sockennamnen. I detta sammanhang bör också understrykas vikten av att de nya registerbeteckningar, som är avsedda att nyttjas för fastigheterna i andra sammanhang än vid databehandling, internt bruk och avisering mellan olika registerorgan, inte blir mer komplicerade eller omfattande än som är oundgängligen nödvändigt.

Utskottet hyser ej någon tvekan om att en redovisning av varje fastighets

läge enligt en närmare angiven koordinatmetod innebär avsevärda fördelar såväl för fastighetsbildningsverksamheten som för samhällsplaneringen i övrigt. För att dessa fördelar skall kunna utnyttjas och för att reformen över huvud skall ge det utbyte som är önskvärt torde det också stå klart att moderna tekniska hjälpmedel måste komma till användning. Det nya registret bör alltså — i likhet med vad som redan gäller för åtskilliga andra register — grundas på ADB. Delade meningar kan däremot råda — och har även yppats bland remissorganen — beträffande frågan huruvida en central datamaskinanläggning bör användas eller om registret skall föras regionalt med utnyttjande av länsstyrelsernas datamaskiner. Departementschefen har liksom utredningen stannat för det förra alternativet. Som skäl härför anföres främst att kraven på kontinuerlig anpassning till nya situationer och behov gör att utveckling och fortlöpande komplettering av systemet får stor betydelse samt att sådana åtgärder avsevärt underlättas om de kan göras på en plats och i ett sammanhang. Samordningen med andra centrala ADB-system anses också kunna ske på ett enklare och framför allt billigare sätt. Utskottet delar denna uppfattning och ansluter sig till förslaget att registret bör föras centralt i en anläggning. Frågan om en särskild anläggning bör anskaffas eller om registret kan förläggas till en redan befintlig anläggning får som departementschefen framhåller tas upp senare.

Ställning tas ej i propositionen till fastighetsregisterutredningens förslag att fastighetsregister och fastighetsböcker — med bibehållande av skilda redovisningsorganisationer — bör sammanföras till ett register i tekniskt hänseende. Något uttalande härom synes ej heller nu, innan inskrivningskommitténs pågående arbete rörande inskrivningsväsendet avslutats, böra göras från riksdagens sida. Utskottet vill emellertid påpeka att vid frågans avgörande synes böra beaktas jämväl vad riksdagen tidigare uttalat om principerna för registrering av sådana av myndighet meddelade beslut som inskränker ägares rätt att förfoga över sin fastighet (se härom 3LU 1960: 24 och 1963: 18).

I propositionen anges icke någon tidsplan för reformens genomförande, men departementschefen framhåller att många olika skäl talar för att arbetet bör drivas så snabbt som möjligt. Utskottet vill understryka sistnämnda uttalande. Reformen är som ovan framhållits angelägen och inrymmer också betydande möjligheter till kostnadsbesparande organisations- och personalförändringar, vilket allt motiverar att en omläggning bör ske utan tidsutdräkt. Jämsides med genomförandet av reformen bör såsom anges i propositionen bedrivas fortsatt utredningsarbete och viss försöksverksamhet. Formerna härför liksom för organisationen av reformen bör få bestämmas av Kungl. Maj:t.

I enlighet med vad sålunda upptagits anser utskottet att de i propositionen angivna riktlinjerna bör godtagas av riksdagen.

Med stöd av det anförda får utskottet hemställa

att riksdagen måtte godkänna de riktlinjer för en reform av fastighetsregistreringen som förordats i propositionen nr 1, bil. 4, A 12.

Stockholm den 27 februari 1968

På tredje lagutskottets vägnar:

ERIK ALEXANDERSON

Vid detta ärendes behandling har närvarit:

från första kammaren: herrar Alexanderson (fp), Göran Karlsson (s)*, Svante Kristiansson (s)*, Ebbe Ohlsson (h), Erik Jansson (s), Hansson (s), Skårman (fp) och Nils Nilsson (cp);

från andra kammaren: herrar Levin (s), Johansson i Torp (s), Nyberg (fp), fru Torbrink (s)*, herrar Persson i Tandö (s), Hamrin i Kalmar (fp)*, Josefson i Arrie (cp) och Adolfsson (h)*.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.